

ชนิด ปริมาณ และความต่อเนื่องของคำศัพท์ในตำราเรียนภาษาอังกฤษ ของสถาบันภาษาที่ใช้สอนในคณะเศรษฐศาสตร์ และคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

อัญทิการ์ ไรงสะอาด*

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

ในการเรียนการสอนภาษานั้น ความรู้เรื่องคำศัพท์มักจะเป็นส่วนสำคัญในการเรียนรู้ โดยเฉพาะการเรียนรู้ทักษะการอ่าน การศึกษาการเรียนรู้และชนิด จำนวน คำศัพท์ ความถี่ที่ปรากฏของคำศัพท์ และความต่อเนื่องของการเกิดคำศัพท์จึงเป็นตัวกำหนดสำคัญต่อปริมาณคำศัพท์ใหม่ที่ต้องสอนในแต่ละรายวิชา วิธีการจะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน และที่สำคัญคือจะได้ทราบแน่ชัดว่าควรจะมีคำศัพท์คำใดบ้างในแบบทดสอบเพื่อการประเมินผล

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจชนิด ปริมาณ ความถี่ และความต่อเนื่องของคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ปรากฏในตำราเรียนของสถาบันภาษาที่ใช้สอนนิสิตคณะเศรษฐศาสตร์ และคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
2. เพื่อทำการประเมินคำศัพท์โดยพิจารณาชนิดของคำศัพท์ ปริมาณ ความถี่ และความต่อเนื่องของคำศัพท์ที่ปรากฏดังกล่าวที่ใช้เป็นข้อมูลในข้อ 1

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งสำรวจชนิด ปริมาณ ความถี่ และความต่อเนื่องของคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ปรากฏในตำราเรียนและบทเรียนเสริมของสถาบันภาษาที่ใช้ร่วมกันอย่างเป็นทางการ (core materials) และเป็นรายวิชาภาษาอังกฤษที่เปิดสอนให้กับคณะเศรษฐศาสตร์ชั้นปีที่ 1-2 และคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ชั้นปีที่ 1-4 เท่านั้น

ข้อจำกัดงานวิจัย

1. การนับความถี่ของคำแต่ละคำ นับโดยใช้หลักการสะกดตัวของคำแต่ละคำ โดยไม่คำนึงถึงความหมายในประโยค ประโยค หรือในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน

* ผู้ร่วมวิจัยประกอบด้วย: สุพัฒน์ สุกมลสันต์ อัครา อัครนพคุณ องค์กร ธนนาถ และ กิ่งกมล ทวีชาติวิทยากุล

2. ในรายวิชาของชั้นปีที่ 3 และ 4 ของคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีเนือหารายวิชา เน้นทางด้านการใช้ภาษา (production) ด้านการพูดและการเขียน บทเรียนเย็บเล่มที่เป็นบทเรียนร่วมจะมีจำนวนหน้าไม่มากนัก ซึ่งทำให้การนับคำมีผลกระทบต่อไปด้วย แต่มีได้หมายความว่านิสิตเรียนศัพท์น้อยลง จำนวนศัพท์อีกมากจำนวนหนึ่งที่จะอยู่ในปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสนทนา การใช้เอกสารจริง เช่น แผ่นพับ โฆษณา จดหมาย หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และเอกสารบนแผ่นใสของอาจารย์ รวมทั้งการใช้ input ในชั้นเรียน ในรูปเทปบันทึกเสียงและวีดิทัศน์ ซึ่งผู้วิจัยมิได้นับคำเหล่านี้ด้วย

การเลือกคำศัพท์เพื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

คำศัพท์ในภาษาอังกฤษมีมากมายเกินกว่าจะเรียนรู้ได้หมด ในการเรียนการสอน ผู้สอนและผู้เรียนจึงควรเลือกคำที่มีประโยชน์มากที่สุด Robinson (1960 : 68) กล่าวว่า คำศัพท์ที่มีประโยชน์ที่สุดคือคำที่ปรากฏบ่อยและสามารถครอบคลุมเนื้อหาได้หลายอย่าง West (1969) ได้กล่าวถึงเรื่องการเลือกคำศัพท์ไว้ว่า เราไม่ต้องสอนคำศัพท์จำนวนมากเกินไป ถ้าคำเหล่านั้นไม่ค่อยได้นำมาใช้ ก็ไม่มีประโยชน์นักที่จะเรียน เราควรสอนคำศัพท์จำนวนน้อยแต่เป็นคำศัพท์ที่มีประโยชน์ Richards (1974 : 73) ได้สนับสนุนความเห็นนี้โดยกล่าวว่า อันที่จริงแล้วถ้าผู้เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเพียง 3,000 คำ ก็จะเข้าใจภาษานี้ถึง 80-90% ความคิดเหล่านี้เป็นแรงกระตุ้นการสอนคำศัพท์ที่เป็นระบบและให้มีการเลือกคำศัพท์ที่จะนำมาสอน ดังที่กล่าวแล้วว่าภาษาอังกฤษมีคำศัพท์มากมายเป็นล้าน ๆ คำ แต่เวลาในชั้นเรียนมีจำกัด ถ้าได้กำหนดจำนวนคำศัพท์ที่จะเรียนโดยเน้นเฉพาะที่จะได้ประโยชน์สูงสุด ก็จะช่วยให้การใช้เวลาอย่างถูกต้องเหมาะสมในชั้นเรียนได้

คำศัพท์ที่จะเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่มีจุดมุ่งหมายต่างกันก็ย่อมต้องต่างกันด้วย Fries และ Traver (1965 : 59) ได้ให้ความเห็นว่า ผู้เรียนที่ต้องการเรียนรู้ภาษาเขียนเพื่อการเขียนและอ่านกับผู้เรียนที่ต้องการเรียนรู้ภาษาพูด มีจุดมุ่งหมายที่ต่างกัน ดังนั้นผู้สอนจึงต้องหาวิธีการสอนที่แตกต่างกันด้วย Howatt (1974 : 67) ก็ได้กล่าวเสริมแนวความคิดนี้ไว้ว่าการสอนวิชาเฉพาะสาขา มีส่วนทำให้ต้องมีการเตรียมการซับซ้อนขึ้น เพราะผู้สอนต้องคำนึงถึงหน้าที่ที่จะนำภาษาไปใช้ด้วย เช่น ในด้านธุรกิจการแพทย์ ซึ่งใช้กิจกรรมทางภาษาที่ต่างกัน เช่นการพูด การโต้ตอบ จดหมาย การเขียนรายงาน เป็นต้น

เกณฑ์ในการเลือกคำศัพท์

การเลือกคำศัพท์โดยทั่ว ๆ ไปมี 2 วิธี (Mackey, 1965 : 176) วิธีหนึ่งคือ การเลือกแบบธรรมชาติ นั่นคือเมื่อเราเรียนภาษาที่หนึ่ง เรามีการเลือกคำศัพท์เอง เราเรียนศัพท์ที่ต้องการใช้ *เมื่อต้องการมาก* ก็ยิ่งใช้มากขึ้นเท่านั้น ซึ่งอันนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้เวลาเราเลือกคำศัพท์ในภาษาที่สองได้ นอกเหนือจากการเลือกแบบธรรมชาติดังกล่าวแล้ว ก็มีวิธีอื่น ๆ เช่นวิธีที่ใช้เกณฑ์ในการเลือก เกณฑ์เหล่านั้นก็คือ

1. ความถี่	2. ขอบเขต	3. การครอบคลุม
4. การใช้ประโยชน์ได้	5. ความยากง่ายในการเรียนรู้	

เกณฑ์ที่เสนอโดย Mackey จะถูกนำมาบรรยายพอสังเขปดังนี้ :-

1. **ความถี่ (frequency)** ทำได้โดยเอาตัวอย่างบทเรียนมานับคำศัพท์ตามจำนวนครั้งที่ปรากฏในบทเรียนนั้น แล้วเรียงลำดับตามความถี่ที่ปรากฏ คำศัพท์ที่มีความถี่สูงจะถือว่าเป็นคำที่มีประโยชน์ต่อผู้เรียน และควรที่จะเลือก

เรียนก่อน อย่างไรก็ตามการนับความถี่ก็มีข้อจำกัดบางประการ เช่น ความถี่ของคำ ๆ หนึ่งจะมีความสำคัญไม่เท่ากัน เมื่อวัตถุประสงค์ที่จะใช้ภาษานั้นต่างกัน และในการนับความถี่ควรนับจากตัวอย่างบทเรียนที่ตีพิมพ์ คือสามารถเป็นตัวแทนของของวิชานั้น ๆ หรือภาษานั้น ๆ ได้ ข้อจำกัดอีกประการหนึ่งคือ การนับผลความถี่นั้นมักจะดูแค่การสะกดคำแต่ไม่ได้คำนึงถึงการใช้คำนั้น ๆ เช่น her สามารถเป็นได้ทั้งสรรพนาม (I like her) และคุณศัพท์ (I like her dress.) แต่ในการนับความถี่อาจนับรวมกันไปหมด เนื่องจากสะกดแบบเดียวกัน

2. **ขอบเขต (range)** หมายถึงจำนวนตัวอย่างในบทความหรือหนังสือซึ่งคำศัพท์คำหนึ่งปรากฏอยู่ คำซึ่งปรากฏอยู่ทุกหนทุกแห่งย่อมสำคัญกว่าคำซึ่งจะพบในบทความเฉพาะสาขา ขอบเขตของคำยิ่งกว้างมากขึ้นเท่าใด คำนั้นก็ยิ่งมีความสำคัญมากขึ้นเท่านั้น และความถี่ของคำนั้นก็สำคัญยิ่งขึ้นด้วย โดยทั่วไปคำศัพท์ที่มีขอบเขตกว้างที่สุด คือ คำทางไวยากรณ์ (เช่น คำนำหน้านาม คำที่ใช้กำหนดความหมายหน้าคำอื่น) คำกริยา และคำคุณศัพท์บางประเภท

3. **ความครอบคลุม (Coverage)** หมายถึงจำนวนของสิ่งซึ่งเราสามารถใช้อำนาจที่นั่นเรียกได้ ตัวอย่างเช่น “seat” อาจครอบคลุมถึง “chair” “bench” และ “stool” ดังนั้นการเลือกตามความครอบคลุม คือการเลือกใช้อำนาจประหยัดที่สุด

4. **การใช้ประโยชน์ (availability)** คือการค้นหาคำศัพท์ที่นึกขึ้นได้ในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง เช่น เมื่อกล่าวถึง hospital จะนึกถึงคำศัพท์ตัวใดบ้าง การคำนึงถึงการใช้ประโยชน์ได้นี้เป็นการเพิ่มเติมบัญชีคำศัพท์ที่ควรเรียนรู้วิธีหนึ่ง

5. **ความยากง่ายในการเรียนรู้** มีบางคำที่ถูกเติมเข้าไปในบัญชีคำศัพท์เฉพาะความง่ายในการเรียนรู้ คือ สั้น จำง่าย ออกเสียงง่าย บางคำก็มีประโยชน์มาก ตัวอย่างเช่นผู้เรียนรู้คำว่า “tooth” และ “brush” อยู่แล้ว ก็ควรเพิ่มคำว่า “toothbrush” เข้าไปด้วย เพราะเป็นการผสมคำที่รู้อยู่แล้ว ไม่เป็นการเพิ่มภาระในการเรียนรู้มากนัก

ตามความเห็นของ Mackey เกณฑ์ทั้งห้าประการนี้ ไม่มีความสัมพันธ์โดยตรงต่อกัน

ประโยชน์ของบัญชีคำศัพท์

การทำบัญชีคำศัพท์ต้องใช้เวลาและแรงงานมาก แต่ในปัจจุบันมีโปรแกรมคอมพิวเตอร์หลายแบบที่ช่วยในการจัดทำ

1. บัญชีคำศัพท์ช่วยในการเลือกคำศัพท์ที่จะใช้ในการเรียนการสอนโดยเฉพาะในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง หรือเป็นภาษาต่างประเทศ
2. บัญชีคำศัพท์ช่วยในเรื่องความต่อเนื่องของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษในระบบโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยที่มีวิชาต่อเนื่องกัน
3. นอกจากนี้บัญชีคำศัพท์ช่วยในการคัดเลือกหนังสือเรียนเพื่อให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียนและรักษามาตรฐานของรายวิชานั้น ๆ คือใช้บัญชีคำศัพท์ที่มีอยู่เปรียบเทียบหนังสือเทียบหนังสือเล่มต่าง ๆ ที่มีจำหน่ายว่ามีเล่มใดบ้างมีจำนวนคำศัพท์ และประเภทของคำศัพท์ที่เหมาะสมกับผู้เรียน
4. เมื่อมีบัญชีคำศัพท์ผู้เรียนอาจมีความสะดวกยิ่งขึ้นในการเตรียมตัวสำหรับการทดสอบในแต่ละระดับหรือแต่ละวิชา

อย่างไรก็ตามบัญชีคำศัพท์มีข้อจำกัดเช่นกัน เช่น

1. บัญชีคำศัพท์บางรายการจัดทำมานานแล้ว คำศัพท์บางคำอาจมีความหมายเปลี่ยนไป หรือบางคำไม่นิยมใช้ หรือเกิดคำศัพท์ใหม่ ๆ ขึ้นนอกเหนือจากที่มีในบัญชีคำศัพท์ ซึ่งผู้เขียนมีความเห็นว่า การจัดทำบัญชีคำศัพท์สำหรับแต่ละรายวิชาหรือแต่ละระดับจะมีความทันสมัยมากกว่า โดยมีข้อแม้ว่าบทเรียนที่ใช้เป็นตัวแทนในการจัดทำบัญชีคำศัพท์ประกอบวิชานั้น ๆ จะมีอายุการใช้งานในระยะหนึ่ง
2. การนับความถี่ของคำศัพท์มักจะนับเฉพาะภาษาเขียน ซึ่งถ้าจุดมุ่งหมายของการเรียนเน้นทั้งการพูดหรือการฟังก็ต้องทำบัญชีคำศัพท์ขึ้นใหม่เพื่อจุดมุ่งหมายนั้น ๆ
3. ข้อจำกัดอีกประการหนึ่งเป็นเรื่องที่ได้กล่าวแล้วในตอนต้นนั้นคือการนับความถี่ในบัญชีคำศัพท์มักจะได้จำแนกความถี่ตามการใช้คำศัพท์นั้น ๆ แต่จะนับตามตัวสะกด คำที่สะกดเหมือนกันอาจใช้ในความหมายหนึ่งมากกว่าอีกความหมายหนึ่งได้ ดังนั้นก็อาจเป็นปัญหาว่าเวลาสอนคำศัพท์นั้น ๆ จะเน้นในความหมายผิด หรือต้องสอนหมดทุกความหมาย

สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ และอภิปรายประเด็นที่น่าสนใจ

1. ในเรื่องชนิดและปริมาณของคำศัพท์ ทุกรายวิชามีคำศัพท์จำแนกได้เป็น 14 ชนิด ตามแนวของ Close (1975) และ Sinclair (1991) คือ

1. คำนาม (noun) และ gerund
2. คำสรรพนาม (pronoun)
3. คำกริยา (verb)
4. คำคุณศัพท์ (adjective)
5. คำวิเศษณ์ (adverb)
6. คำบุพบท (preposition)
7. คำนำหน้านาม (determiners)
8. คำ articles
9. คำย่อ (abbreviation)
10. คำวิสามัญนาม (proper noun)
11. คำสันธาน (conjunction)
12. คำอุทาน (interjection)
13. คำกริยาช่วย และ modality ในรูปเต็มและรูปย่อ (contraction)
14. คำเบ็ดเตล็ดอื่น ๆ ได้แก่ คำสแลง, คำอุปสรรค, คำภาษาต่างประเทศ, คำที่แสดงความเป็นเจ้าของ ('s) และคำที่แสดงหน้าที่ทางไวยากรณ์ และการใช้ของคำ (เช่น n, v, fml, joc)

อนึ่ง รายวิชาทั้ง 7 ที่ศึกษามีปริมาณของศัพท์ จำแนกตามรายวิชาดังนี้คือ

วิชา Foundation English I (FE I)	มีศัพท์จำนวน 4,874 คำ
วิชา Foundation English II (FE II)	มีศัพท์จำนวน 4,889 คำ
วิชา FE Supplement (FE Sup)	มีศัพท์จำนวน 2,594 คำ
วิชา English for Academic Purposes I (EAP I)	มีศัพท์จำนวน 1,883 คำ

วิชา English for Academic Purposes II (EAP II)	มีศัพท์จำนวน 1,787 คำ
วิชา Social English (Soc Eng)	มีศัพท์จำนวน 2,626 คำ
วิชา Business English (Bus Eng)	มีศัพท์จำนวน 2,390 คำ
วิชา Professional Business English (Pro Bus Eng)	มีศัพท์จำนวน 3,004 คำ

ทั้งนี้เห็นได้ว่าคำศัพท์ในรายวิชา FE I และ FE II มีจำนวนใกล้เคียงกันมากที่สุด คือ 4,874 และ 4,889 คำ ตามลำดับ และมีจำนวนมากที่สุดในบรรดารายวิชาต่าง ๆ และคำศัพท์ในรายวิชา EAP II มีน้อยที่สุดคือ 1,787 คำ และใกล้เคียงกับคำศัพท์ในรายวิชา EAP I ซึ่งมีอยู่ 1,883 คำ จำนวนคำศัพท์ของรายวิชาจะลดลงภายหลังจาก รายวิชา FE I หรือ FE II และจะมีน้อยที่สุดในรายวิชา EAP II* หลังจากนั้นคำศัพท์จะมีมากขึ้นอีกเมื่อเรียน รายวิชา Soc Eng, Bus Eng และ Prof Bus Eng และเมื่อจัดลำดับตามปริมาณของคำศัพท์แล้วจะพบว่า **ชนิดของ คำศัพท์** ที่มีปริมาณมากที่สุดสามลำดับแรกของทั้ง 7 รายวิชาที่ศึกษาคือ คำที่บอกเนื้อหา (content words) ได้แก่ คำนาม คำกริยา และคำคุณศัพท์ตามลำดับ และปริมาณของคำศัพท์มีลักษณะสอดคล้องกันทุกรายวิชาคือ คำชนิดใดมีปริมาณมากก็จะมีมากในทุกรายวิชา คำชนิดใดมีปริมาณน้อยก็จะมีน้อยในทุกรายวิชาที่ทำการศึกษา

อนึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่าปริมาณคำศัพท์ที่ศึกษาใน 7 รายวิชานั้น วิชา EAP I และ EAP II มีจำนวนคำศัพท์ ค่อนข้างน้อยกว่าวิชาอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะ

1. **เนื้อหาวิชา** และวัตถุประสงค์หลักสูตรเน้นการฝึกทักษะการเรียนรู้ (Study skills) เพราะเป็นภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา (English for Academic Purposes) เช่น การจดบันทึก การเขียนโครงร่าง เขียนสรุป ตลอดจนการเขียนความเรียง (essays) แบบต่าง ๆ เช่น เขียนเปรียบเทียบ เขียนแสดงความคิดเห็น เขียนโต้แย้ง เขียนเรื่องข้อดีและข้อเสีย เขียนเรื่องเหตุและผล เป็นต้น และปริบทของสิ่งที่เขียนจะเป็นเรื่องทางเศรษฐกิจและธุรกิจทั้งสิ้น ในบทเรียนเย็บเล่มของหน่วยผลิตบทเรียนกึ่งกลางของสถาบันภาษาจะมีจำนวนหน้าไม่เกิน 20 หน้า ในแต่ละบท ทั้งรายวิชาทั้งหมด 6 บท มีบทอ่านสั้น ๆ เป็น input ส่วนใหญ่เป็นตัวอย่างการเขียนความเรียง นิสิตจะต้องลงมือฝึกการเขียนมากทั้งในลักษณะงานเดี่ยว งานคู่ และงานกลุ่ม มีทั้งเขียนฉบับร่างและฉบับจริง ดังนั้น ศัพท์จำนวนมากส่วนหนึ่งจะปรากฏอยู่ในงานเขียนของนิสิต มิใช่อยู่ในตัวบทเรียน ซึ่งผู้วิจัยมิได้นับจำนวนของ คำศัพท์ในงานเขียนเหล่านี้

2. **อาจารย์ผู้สอน** แต่ละกลุ่มเลือกใช้เอกสารเสริมของตนเอง ซึ่งอาจถ่ายสำเนาจากหนังสือพิมพ์ และ นิตยสารทางธุรกิจ เพื่อใช้กับนิสิตในห้อง ผู้วิจัยมิได้นับจำนวนของคำศัพท์ในเอกสารเสริมเหล่านี้ด้วย

ในเรื่องปริมาณความถี่ของคำศัพท์ และปริมาณความถี่ต่อคำของคำศัพท์ ชนิดต่าง ๆ ที่ปรากฏในตำราเรียนรายวิชาต่าง ๆ มีลักษณะสรุปได้ร่วมกันดังนี้

1. **ปริมาณความถี่ของคำศัพท์** ในรายวิชา FE I, FE II และเอกสารเสริมวิชา FE I และ FE II ที่ปรากฏอยู่ในชนิดต่าง ๆ ของคำมีลักษณะสอดคล้องกัน คือคำชนิดใดมีความถี่สูงก็จะสูงในทั้ง 2 รายวิชา คำชนิดใด มีความถี่ต่ำก็จะต่ำทั้ง 2 รายวิชา

* แต่เมื่อศึกษาปริมาณความถี่ต่อคำของคำศัพท์ในวิชา EAP II โดยเฉลี่ยศัพท์ 1 คำ ปรากฏถึง 7.93 ครั้ง ซึ่งอยู่ในเกณฑ์สูง

2. **ปริมาณความถี่ของคำศัพท์** ในรายวิชา EAP I, EAP II, Soc Eng, Bus Eng และ Prof Bus Eng ที่ปรากฏอยู่ในชนิดต่าง ๆ ของคำมีลักษณะโดยทั่วไปสอดคล้องกันทั้ง 5 รายวิชา คือคำชนิดที่มีความถี่สูงก็จะสูงทั้ง 5 รายวิชา คำชนิดที่มีความถี่ต่ำก็จะต่ำทั้ง 5 รายวิชา

ในประเด็นนี้เป็นที่น่าสังเกตว่า วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานอันได้แก่ FE I, FE II, และเอกสารเสริมมีปริมาณความถี่ของศัพท์สอดคล้องกัน เพราะวิชาทั้งสองนี้มีวัตถุประสงค์รายวิชาอย่างเดียวกัน และเป็นวิชาที่ต่อเนื่องกัน เนื้อหาบทเรียนเป็นเรื่องทั่วไป ดังนั้น ความถี่ของศัพท์จะไม่สูงมากนัก แม้จะมีปริมาณคำศัพท์มากก็ตาม เพราะเนื้อหาบทเรียนหลากหลาย วงศัพท์ก็หลากหลายไปด้วย ซึ่งจะต่างกับรายวิชากลุ่มที่ 2 คือ EAP I, EAP II, Soc Eng, Bus Eng และ Prof Bus Eng ซึ่งเป็นลักษณะหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาต่อด้วยภาษาอังกฤษสำหรับอาชีพ และเป็นวิชาที่เน้นเนื้อหาทางด้านเศรษฐศาสตร์ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี จึงมีวงศัพท์เฉพาะสาขาวิชาที่มีปริมาณพอสมควร แต่มีความถี่สูงกว่าวงศัพท์ในกลุ่มวิชา FE ซึ่งเป็นภาษาอังกฤษทั่วไป (General English)

3. **ความถี่ของคำศัพท์** ในรายวิชา Bus Eng มีปริมาณมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ปริมาณความถี่ของคำศัพท์ในรายวิชา Soc Eng และอันดับที่ 3 ได้แก่ ปริมาณความถี่ของคำศัพท์ในรายวิชา FE II ส่วนเอกสารเสริมรายวิชา FE I และ FE II มีปริมาณความถี่ของคำศัพท์ต่ำที่สุด โดยทั่วไปวิชา FE จะมีปริมาณความถี่ของคำศัพท์ค่อนข้างต่ำ ทั้งนี้เพราะรายวิชา FE เป็นภาษาอังกฤษทั่วไป (General English) เนื้อหาหลากหลาย วงศัพท์จะค่อนข้างกระจาย ความถี่ของศัพท์จึงมีปริมาณต่ำ

4. **ปริมาณความถี่ต่อคำของคำศัพท์** ในรายวิชา Bus Eng สูงที่สุดคือ 1 คำ มีความถี่ในการปรากฏโดยเฉลี่ย 10.41 ครั้ง รองลงมาได้แก่ของรายวิชา EAP II (โดยเฉลี่ย 1 คำ ปรากฏ 7.93 ครั้ง) และอันดับที่ 3 ได้แก่ของรายวิชา Soc Eng (โดยเฉลี่ย 1 คำ ปรากฏ 7.91 ครั้ง) และรายวิชา Prof Bus Eng มีปริมาณความถี่ต่อคำต่ำที่สุด กล่าวคือโดยเฉลี่ย 1 คำ ปรากฏ 1.68 ครั้งเท่านั้น ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าโดยเฉลี่ยแล้วรายวิชา FE I มีความถี่ต่อคำประมาณ 2.76 ครั้ง ต่อ 1 คำ ความถี่นี้จะเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในรายวิชา FE II แล้วจะลดลงในเอกสารเสริมของรายวิชา FE I และ FE II หลังจากนั้นความถี่จะเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ ในรายวิชา EAP I เป็นต้นไป และสูงที่สุดเป็นประมาณ 10.41 ครั้ง ต่อ 1 คำ ในรายวิชา Bus Eng แล้วจะลดลงต่ำสุดเป็นประมาณ 1.68 ครั้ง ต่อ 1 คำ ในรายวิชา Prof Bus Eng

เฉพาะในรายวิชา Prof Bus Eng นี้ปริมาณความถี่ต่อคำต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับรายวิชาอื่น ซึ่งสามารถอธิบายได้ในเรื่องของเนื้อหาวิชาและวิธีการเรียนการสอนในห้องเรียน เพราะเน้นการใช้ชีวิตทัศนเป็น input ในการสอน และเป็นส่วนสำคัญในการประเมินผล คือ อาจารย์ผู้สอนจะบันทึกเทปวิดีโอทัศนกิจกรรมในห้องเรียนของนิสิต เช่น การทำกิจกรรมเดี่ยว กิจกรรมคู่ หรือกิจกรรมกลุ่มขณะทำการสัมภาษณ์ การนำเสนอ หรือการประชุม เป็นต้น เพื่อนำมาวิเคราะห์และประเมินผลการแสดงออกและการใช้ภาษาร่วมกัน ผู้วิจัยมิได้เก็บข้อมูลจากศัพท์ที่นิสิตใช้ระหว่างการมีปฏิสัมพันธ์เหล่านี้ ซึ่งคาดว่านิสิตต้องใช้ศัพท์อยู่ในวงที่ได้รับ input มาในบทเรียนนั่นเอง จึงเป็นไปได้ว่าปริมาณความถี่ของคำมีค่าต่ำด้วยสาเหตุดังกล่าวแล้ว

5. **ปริมาณความถี่ต่อคำของคำศัพท์ชนิดต่าง ๆ** ของรายวิชาต่าง ๆ มีลักษณะทั่วไปสอดคล้องกัน คือ คำ article มีความถี่ปรากฏสูงที่สุด รองลงมาได้แก่ คำบุพบท และ อันดับที่ 3 มักได้แก่ คำสันธาน ส่วนคำชนิดอื่น ๆ มักมีปริมาณความถี่ต่อคำต่ำ

ผลการวิจัยส่วนนี้สอดคล้องกับความคิดเห็นของนักวิชาการผู้เชี่ยวชาญเรื่องบัญญัติศัพท์หลายท่าน เช่น Kucera and Francis (1967), West (1969) และ Mackey (1971) ที่ว่าเมื่อใช้การนับความถี่ของศัพท์เป็นหลัก ก็จะพบว่าคำที่บอกหน้าที่ทางไวยากรณ์ (function words) เช่น articles ก็มักจะขึ้นมาเป็นลำดับแรก ๆ เสมอ นอกจากนี้การที่พบว่าคำชนิดอื่น ๆ ที่เป็นคำที่บอกเนื้อหา (content words) มีปริมาณความถี่ต่อคำต่ำกว่าเป็นเรื่อง มีเหตุผลสมควร เพราะในแต่ละรายวิชาบทเรียนจะแบ่งย่อยเป็นบท ๆ (units) ซึ่งอาจจำแนกตามหัวเรื่องที่แตกต่าง หลากหลายออกไป ชนิดของหัวเรื่องจะเป็นตัวกำหนดชนิดของ content words เช่น คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ คำกริยาวิเศษณ์ เป็นต้น เมื่อนับโดยรวมแล้วจึงเป็นเรื่องปกติที่ content words จะมีความถี่ต่อคำต่ำกว่า function words ซึ่งจะเกิดบ่อย ๆ ในทุก ๆ บท เพราะเป็นคำที่ทำหน้าที่เป็นแกนของไวยากรณ์

3. ในเรื่องของความต่อเนื่องของคำศัพท์ที่ปรากฏในตำราเรียนของรายวิชาที่ศึกษา ผลวิจัยแสดงว่า คำศัพท์ที่ปรากฏอยู่ในรายวิชา FE I ปรากฏอยู่ต่อเนื่องในรายวิชาอื่น ๆ ที่เรียนภายหลัง (linear progression) คือ รายวิชา FE II, EAP I, EAP II, Soc Eng, Bus Eng และ Prof Bus Eng จำนวนตั้งแต่ 2,397 คำ หรือ 49.18% ของคำศัพท์ทั้งหมดในรายวิชา FE I จนถึง 266 คำ หรือ 5.46% ตำราเรียนของรายวิชาต่าง ๆ ยิ่งสูงกว่ารายวิชา FE I ก็ยังมีความต่อเนื่องของคำศัพท์น้อยลงตามลำดับ

กล่าวโดยสรุปก็คือ วิชา FE II มีความต่อเนื่องของการปรากฏของคำศัพท์ใน FE I มากที่สุด (49.18%) เพราะเป็นวิชาบังคับที่ต่อเนื่องกันตามวัตถุประสงค์หลักสูตร ส่วนศัพท์ในวิชา EAP I ซึ่งเป็นวิชาแรกในการสอนทักษะการเรียนรู้ (Study Skills) ตามหลักสูตรของภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา (English for Academic Purposes) ในสาขาธุรกิจก็ยังมีศัพท์จากวิชาพื้นฐานมาหมุนเวียนใช้ (recycle) อีกเกือบ 20% ซึ่งถือว่ามี ความเหมาะสม ตามแนวคิดของ Tucker (1975:357) ที่ว่าเมื่อเสนอศัพท์ไปแล้วครั้งหนึ่ง ควรจะให้ศัพท์ได้มีการหมุนเวียนกลับมาใช้อีก ส่วนรายวิชาตั้งแต่ EAP II (ปี 2) ขึ้นไปจนถึงรายวิชา Prof Bus Eng (ปี 4) กลับมีความต่อเนื่องของคำศัพท์น้อยลง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าวิชาเหล่านี้มีเนื้อหาเฉพาะทางด้านเศรษฐกิจและธุรกิจ และเป็นรายวิชาที่เน้นด้านการแสดงออกทางภาษา (production) ในทางการเขียนและการพูดทางธุรกิจ ซึ่งแตกต่างจากรายวิชาพื้นฐานซึ่งเน้นการอ่านเรื่องทั่วไป และการเขียน paragraph สั้น ๆ อย่างไรก็ตามเมื่อคำนึงถึงการสอนศัพท์ตามแนวคิดของ Tucker (1975:357) ที่ว่าผู้สอนอาจเสนอศัพท์ตามความจำเป็นมากน้อยในการสื่อความหมาย และเมื่อพิจารณาในเรื่องความถี่ของคำ และความถี่ต่อคำร่วมกับ ในรายวิชาต่อจาก EAP I แม้จะมีศัพท์ใน FE I ปรากฏน้อยลงเรื่อย ๆ ก็ไม่น่าจะมีผลกระทบอะไร เพราะถึงจะเป็นการเสนอวงศัพท์ใหม่เฉพาะสาขาธุรกิจ แต่ถ้า คำนั้น ๆ ปรากฏบ่อยครั้ง กระบวนการเรียนรู้ก็เกิดขึ้นได้

อย่างไรก็ดีในกรณีที่พิจารณาเฉพาะความต่อเนื่องของคำศัพท์ที่ปรากฏในตำราเรียนของรายวิชา FE I และไปปรากฏอีกในรายวิชาอื่นโดยไม่พิจารณาความต่อเนื่องของคำศัพท์ในรายวิชาอื่นที่เรียนก่อนหน้านั้นเลย จะปรากฏว่าคำศัพท์ใน FE I ไปปรากฏอีกในตำราเรียนของรายวิชาอื่น ๆ ในลักษณะที่มีความถี่สูงมากคือ ระหว่าง 49.18% - 21.52% ของคำศัพท์ทั้งหมดของรายวิชา FE I และมีปริมาณมากถึงระหว่าง 60.38% - 43.74% ของจำนวนคำศัพท์ทั้งหมดของรายวิชาต่าง ๆ ซึ่งเป็นลักษณะที่อยู่ในเกณฑ์ดี

4. ผลการประเมินคำศัพท์ ที่ศึกษาทั้งหมดเมื่อพิจารณาถึงชนิด ปริมาณ ความถี่ ความต่อเนื่องของ คำศัพท์ที่ปรากฏในตำราเรียนของรายวิชาที่ทำการศึกษาทั้ง 7 รายวิชาสามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า

1. รายวิชาต่าง ๆ มีปริมาณคำศัพท์ ปริมาณความถี่ของคำศัพท์ และปริมาณความถี่ต่อคำของคำศัพท์ แต่ละชนิดสอดคล้องกันดีมาก

2. คำศัพท์ของรายวิชาแรก (คือ FE I) ปรากฏกระจายอยู่ในรายวิชาต่าง ๆ ทุกรายวิชาในปริมาณที่แตกต่างกัน ตั้งแต่ 49.18% ถึง 5.46% โดยในวิชาแรก ๆ ที่เรียนหลังจากรายวิชา FE I จะมีความต่อเนื่องของคำศัพท์มากที่สุด แล้วจะค่อย ๆ ลดลงในรายวิชาที่เรียนในภายหลัง เช่น Bus Eng และ Prof Bus Eng เป็นต้น การลดลงในลักษณะนี้นับว่าเป็นสิ่งที่ดี แต่ว่าความต่อเนื่องของคำศัพท์จากรายวิชา FE I ในรายวิชาต่าง ๆ ยกเว้นวิชา FE II ยังไม่ค่อยดีนัก เพราะมีปริมาณน้อยกว่า 20%

อย่างไรก็ดีในกรณีที่พิจารณาเฉพาะความต่อเนื่องของคำศัพท์ที่ปรากฏในตำราเรียนของรายวิชา FE I และไปปรากฏอีกในรายวิชาอื่นโดยไม่พิจารณาความต่อเนื่องของคำศัพท์ในรายวิชาอื่นที่เรียนก่อนหน้านั้นเลย จะปรากฏว่าคำศัพท์ใน FE I ไปปรากฏอีกในตำราเรียนของรายวิชาอื่น ๆ ในลักษณะที่มีความถี่สูงมากคือ ระหว่าง 49.18% - 21.52% ของคำศัพท์ทั้งหมดของรายวิชา FE I และมีปริมาณมากถึงระหว่าง 60.38% - 43.74% ของจำนวนคำศัพท์ทั้งหมดของรายวิชาต่าง ๆ ซึ่งเป็นลักษณะที่อยู่ในเกณฑ์ดี

3. ปริมาณคำศัพท์ และปริมาณความถี่ของคำศัพท์ในรายวิชาต่าง ๆ แตกต่างกันในรายวิชาแรก ๆ คือ FE I และ FE II มีจำนวนคำศัพท์มากแต่คำมีความถี่ต่ำ ส่วนรายวิชาตั้งแต่ EAPI ขึ้นไปมีปริมาณคำศัพท์น้อยกว่าแต่มีความถี่สูงมาก ลักษณะดังกล่าวนี้เป็นสิ่งที่ไม่ค่อยดีนักสำหรับเรียนรายวิชาต่อเนื่องกัน

อย่างไรก็ตามด้วยข้อค้นพบโดยสรุปดังกล่าวแล้วข้างต้นทั้ง 3 ประการ ร่วมกับการพิจารณาถึงโครงสร้างหลักสูตรว่ารายวิชา FE I, FE II, มีลักษณะของเนื้อหาเป็นภาษาอังกฤษทั่วไป (General English) รายวิชา EAP I และ EAP II เป็นภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา (English for Academic Purposes) และรายวิชา Soc Eng, Bus Eng และ Prof Bus Eng เป็นภาษาอังกฤษสำหรับอาชีพ (English for Occupational Purposes) ซึ่งมีลักษณะเฉพาะของตนเองก็อาจกล่าวได้ว่า คำศัพท์ที่ปรากฏในตำราเรียนของรายวิชาต่าง ๆ ทั้ง 7 รายวิชาที่ทำการวิเคราะห์ มีลักษณะดีพอใช้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัยฉบับนี้

1. ได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ในเรื่องชนิด ปริมาณ ความถี่ และความต่อเนื่องที่สามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงตำราเรียน เอกสารคำสอน และเอกสารเสริมคำสอนรายวิชาต่าง ๆ ของสถาบันภาษาที่เปิดสอนให้กับ คณะเศรษฐศาสตร์และพาณิชยศาสตร์และการบัญชีทั้งในระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา
2. ได้บัญชีคำศัพท์ของรายวิชาต่าง ๆ ที่เปิดสอนให้กับคณะเศรษฐศาสตร์และพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการเตรียมการสอนและการทดสอบหรือการประเมินผลของครู - อาจารย์

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

จากงานวิจัยฉบับนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งอาจนำไปทำวิจัยเพิ่มเติมในอนาคตเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนภาษาดังนี้คือ

1. การวิจัยสำรวจเรื่องศัพท์ด้วยการแจกแจงนับความถี่โดยให้คำนึงถึงความหมายของคำในระดับประโยคและ discourse ด้วย
2. การทำวิจัยเปรียบเทียบคำศัพท์ทั้งหมดที่ได้กับบัญชีศัพท์ที่เป็นที่เชื่อถือได้ เช่น *A General Service List*, *American University Word List* และ *Newbury House Writers' Guide Word List* เพื่อหาความถี่

(frequency) และการกระจาย หรือการครอบคลุม (coverage) และกำหนดเกณฑ์เลือกคำศัพท์ที่มีค่าความถี่ และการกระจายสูง จัดทำเป็นบัญชีศัพท์ที่นิสิตจำเป็นต้องรู้และเรียนก่อนเพื่อช่วยทำให้เกิดความคล่องตัวในการเรียนภาษาอังกฤษในสาขาเศรษฐศาสตร์ พาณิชยศาสตร์และการบัญชีของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. การทำวิจัยเชิงคุณภาพกรณีศึกษานิสิต 3 ระดับ คือ เก่ง - กลาง - และอ่อน โดยศึกษาในเรื่องความรู้ด้านคำศัพท์ การเพิ่มพูนคำศัพท์ กลวิธีในการเรียนศัพท์ โดยใช้ Think Aloud Technique และการจดบันทึก (diary) ทั้งนี้อาจใช้บัญชีคำศัพท์ที่เป็นที่มาของงานวิจัยฉบับนี้เป็นจุดเริ่มต้น จะได้แนวคิดว่าจะช่วยให้นิสิตเรียนรู้ศัพท์ให้มากขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพได้อย่างไร

4. การทำวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำบัญชีศัพท์ของคำที่ใช้หลักของความยาก - ง่ายต่อการเรียนรู้ โดยอาจเลือกคำจำนวนหนึ่งจากจำนวนศัพท์ที่มีความถี่สูงจากงานวิจัยฉบับนี้ และใช้ทดลองสอนกับผู้เรียนจำนวนหนึ่ง เน้นการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ เช่น การใช้เทคนิคให้พูดออกมาว่าคิดอย่างไรขณะเรียนรู้ศัพท์เหล่านั้น (Think aloud technique) รวมทั้งการสังเกต การสัมภาษณ์ และการจดบันทึก (diary) ของผู้เรียนก็อาจจะได้บัญชีศัพท์ใหม่ รวมทั้งเทคนิควิธีสอนศัพท์ที่เน้นทางด้านจิตวิทยาการเรียนรู้เป็นสำคัญ

5. การทำวิจัย วิเคราะห์ชนิด ปริมาณ ความถี่ และความต่อเนื่องของศัพท์ที่ปรากฏในการสื่อสารของนิสิตในชั้นเรียนในหลักสูตรปี 3 และ 4 ของคณะบัญชี ที่เน้นด้านการสนทนาทางธุรกิจ การนำเสนอ (presentations) การเจรจาต่อรอง (negotiations) และการประชุม (meetings) เป็นต้น โดยการใช้แถบบันทึกเสียง หรือวีดิทัศน์ เป็นอุปกรณ์ในการเก็บข้อมูล

6. การทำวิจัยเปรียบเทียบบัญชีศัพท์ 2 รายการ โดยเลือกคำจำนวนหนึ่งด้วยวิธีอัตโนมัติและปรนัย จากคำศัพท์ในภาคผนวก ข. 1-8 ของวิจัยฉบับนี้ และสุ่มให้อาจารย์ผู้สอนจำนวนหนึ่งและนิสิตจำนวนหนึ่งประเมิน โดยใช้เกณฑ์ความคุ้นเคย (familiarity) 5 ระดับจาก “ใช้น้อยมาก - ไม่เคยเลย” จากนั้นหาความสัมพันธ์ของบัญชีศัพท์ 2 ชุด และคัดเลือกคำศัพท์จำนวนหนึ่งที่ทั้งอาจารย์และนิสิตเห็นพ้องกัน เพื่อทำบทเรียนสอนคำศัพท์เหล่านั้นให้นิสิตได้ศึกษาในศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองต่อไป

Bibliography

- Allen, Edward David and Valette, Rebecca M. (1977). *Classroom Techniques : Foreign Languages and English as a Second Language*. New York : Harcourt Brace Javanovich, Inc.
- Allen, J P B and Widdowson, H G. (1975). Grammar and Language Teaching. *Papers in Applied Linguistics*. Vol. III, S Pit Corder and J P B Allen (eds.). London : Oxford University Press.
- Allen, V.F. (1983). *Techniques in Teaching Vocabulary*. New York : Oxford University Press.
- Angwatanakul, Sumitra. (1975). An Analysis of Errors in English Usage by Thai Teacher-College Freshmen and a Relevant Remedial Classroom Procedure. *Dissertation Abstracts International*. 36(5) : 2687-A.
- Benson, M., Benson, E. & Ilson, R. (1986). *The BBI Combinatory Dictionary of English*. Amsterdam : John Benjamins.
- Bowen, J. Donald, Madsen, H. and Hilferty, A. (1985). *TESOL Techniques and Procedures*. Cambridge : Newbury House Publishers.

- Brown, Dorothy F. (1974). Advanced Vocabulary Teaching : the Problem of Collocation. *RELC Journal*. 5 : 2, 1-11.
- Carroll, John B. (1963). Research on Teaching Foreign Language. *Handbook of Research of Teaching*. Chicago : Rand McNally & Company.
- Carroll, J B, et al. (1971). *Word Frequency Book : American Heritage Intermediate Corpus*. New York : American Heritage Publishing Co., Inc.
- Carter, R. and McCarthy, M. (1988). *Vocabulary and Language Learning*. New York : Longman.
- Clayton, Thomas E. (1965). Specifist. *Teaching and Learning*. Englewood Cliff, N J : Prentice-Hall, Inc.
- Coady, J. (1993). Research on ESL/EFL Vocabulary Acquisition : Putting It in Context. In *Second Language Reading and Vocabulary Learning*. T. Huckin, M. Haynes, and J. Coady (eds.) Norwood, NJ : Ablex. 3-23.
- Close, R.A. (1975). *A Reference Grammar for Students of English*. London : Longman.
- Cronbach, L.J. (1943). Measuring Knowledge of Precise Word Meaning. *Journal of Educational Research*. 36, (7), 528-534.
- Dale, Edgar and Eichholz, Gerhard. (1960). *Children's Knowledge of Words*. Ohio State University.
- Dale, E. (1965). Vocabulary Measurement : Techniques and Major Findings. *Elementary English*. 42, 895-901.
- Dobson, Julia. (1973). Making the Most of Reading. *English Teaching Forum*. 6 : 4-5.
- Durr, Thomas A. (1971). Country Report : Thailand. in *Regional Meeting of Experts of Teaching of English in Asia*. Tokyo : Japanese National Commission for Unesco.
- Elley, W., et al. (1977). *A New Zealand Basic Word List*. Wellington, New Zealand : New Zealand Council of Educational Research.
- Eskey, David E. (1975). Teaching Advanced Reading : The Structural Problem. *Art of TESOL. Part 2 Selected Articles from the English Forum*. 13 : 210-215.
- Fries, Charles C. and Traver A Aileen. (1965). *English Word Lists : A Study of Their Adaptability for Instruction*. Michigan : The George Wahr Publishing Co.
- Fries, Charles C. (1967). *Teaching & Learning English as a Foreign Language*. Ann Arbor : The University of Michigan Press.
- Fries, Charles C. and Traver A Aileen. (1972). English Word Lists : A Study of Their Adaptability for Instruction. in Kennet Croft. *Readings on English as a Second Language*. Massachusetts : Winthrop Publishers Co.
- Gairns, R. & Redman, S. (1989). *Working with Words : A Guide to Teaching and Learning Vocabulary*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Ghadessy, Mohsen. (1979). Frequency Counts, Word Lists, and Materials Preparation : A New Approach. *English Teaching Forum*. 17 : 24-27.
- Gustafson, D J. (1974). *Sight Vocabularies*. Paper presented at the Annual Meeting of the International Reading Association. New Orleans : ERIC U.S. Department of Health, Education & Welfare, National Institute of Education.
- Harris, Albert J. and Jacobson, Milton D. (1972). *Basic Elementary Reading Vocabularies*. New York : The Macmillan Company.
- Harris, David P. (1969). *Testing English as a Second Language*. New York : McGraw-Hill Book Company.

- Hatch, E. & Brown, C. (1995). *Vocabulary, Semantics and Language Education*. New York : Cambridge University Press.
- Heaton, J.B. (1975). *Writing English Language Tests*. London : Longman Group Limited.
- _____. (1988). *Writing English Language Tests*. Harlow : Longman.
- Honeyfield, John. (1977). Word Frequency and the Importance of Context in Vocabulary Learning. *RELC Journal*. 8 : 2, 35-41.
- Ingram, Rupert H. et al. (1978). *Newbury House Writers' Guide*. Rowley, Massachusetts : Newbury House Publishers, Inc.
- Johnson, D D. (1974). *Word Lists That Make Sense... and Those That Don't*. Washington D.C. : ERIC U.S. Department of Health, Education and Welfare, National Institute of Education.
- Kankachian, A.K. (1979). College-Level Vocabulary Instruction : A New Approach. *English Teaching Forum*. 17: 38-41.
- Krashen, S.D. and Terrell T.D. (1983). *Natural Approach : Language Acquisition in The Classroom*. San Francisco : The Pergamon Press.
- Kucera, K. and Francis, Nelson. (1967). *Computational Analysis of Present-Day American English*. Providence, Rhode Island : Brown University Press.
- Lado, Robert. (1972). Patterns of Difficulty in Vocabulary. *Readings on English as a Second Language*. Massachusetts : Winthrop Publishers Co.,
- Mackey, W.F. (1965). *Language Teaching Analysis*. Bloomington and London : Indiana University Press.
- _____. (1971). *Le Vocabulaire Disponible du Francais*. Tome I Montreal : Didier.
- _____. (1978). *Language Teaching Analysis*. London : Longman Green and Co.,
- McCarthy, M. (1990). *Vocabulary*. Hong Kong : Oxford University Press.
- Meara, P. (1992). *EFL Vocabulary Tests*. Swansea, UK : University College Centre for Applied Language Studies.
- Nation, Paul. (1974). Techniques for Teaching Vocabulary. *English Teaching Forum*. 12 : 6-12.
- _____. (1990). *Teaching and Learning Vocabulary*. Rowley, MA : Newbury House.
- Nation, P., & Coady, J. (1988). Vocabulary and Reading. In R. Carter & M. McCarthy (Eds.), *Vocabulary and Language Teaching*. New York : Longman.
- Nattinger, J. (1988). Some Current Trends in Vocabulary Teaching. In R. Carter & M. McCarthy (Eds.), *Vocabulary and Language Teaching*. New York : Longman.
- Nault, W.H. (1982). *Word Power*. Chicago : World Book Childcraft International, Inc.
- O'Shea, Michael. (1974). Vocabulary Selection Through Word List Comparisons. *Pasaa*. 4(1) : 91-102.
- Praninska, Jean. (1972). *American University Word List*. London : Longman.
- Quinn, G. (1970). *The English Vocabulary of Some English University Entrants*. Department Monograph IKIP Kristen Satya Wascana, Salatiga, Indonesia.
- Richards, Jack C. (1974). Word Lists - Problems and Prospects. *RELC Journal*. 5 : 2, 69-84.
- _____. (1976). The Role of Vocabulary Teaching. *Tesol Quarterly*. 10 : 1, 77-89.

- Richards, Jack C. and Rogers, Theodore S. (1986). *Approaches and Methods in Language Teaching*. New York : Cambridge University Press.
- Rivers, Wilga M. (1968). *Teaching Foreign Language Skills*. Chicago : The University of Chicago Press.
- Rivers, Wilga M and Temperley, Mary S. (1977). Building and Maintaining an Adequate Vocabulary. *English Teaching Forum*. 15, 3-7.
- Robinson, Helen M. (1960). *Aspect of Reading : Reading Seventy-Five Years of Progress*. Chicago : The University of Chicago Press Ltd.
- Robinson, Kenneth. (1960). *English Teaching in South-East Asia*. London : Evans Brothers Ltd.
- Schmitt, Norbert. (1994). Vocabulary Testing : Questions for Test Development with Six Examples of Tests of Vocabulary Size and Depth. *Thai Tesol Bulletin*. 6 : 2, 9-16.
- _____. (1995). A Fresh Approach to Vocabulary : Using a Word Knowledge Framework. *RELC Journal*. 26(1), 86-94.
- Schmitt, N. and Nation, P. *Vocabulary Levels Tests : Versions A, B, C, and D*. In preparation.
- Seedhouse, P. (1997). Combining Form and Meaning. *ELT Journal*. 51(4), 336-344.
- Sims, V.M. (1929). The Reliability and Validity of Four Types of Vocabulary Tests. *Journal of Educational Research*. 20 (2), 91-96.
- Sinclair, John. et al. (eds.) (1991). *Collins Cobuild Student's Grammar*. London : Harper Collins Publishers.
- Summers, D. (1988). The Role of Dictionaries in Language Learning. In R. Carter & M. McCarthy (Eds.). *Vocabulary and Language Teaching*. New York : Longman.
- Taylor, L. (1990). *Teaching and Learning Vocabulary*. New York : Prentice Hall.
- Thorndike, E L and Lorge, I. (1944). *The Teacher's Word Book of 30,000 Words*. Teachers' College, Columbia University.
- _____. (1952). *The Teacher's Word Book of 30,000 Words*. New York : Teachers College, Columbia University Press.
- Townsend, Agatha. (1974). An Investigation of Certain Relationships of Speech with Reading and Academic Aptitude. *Journal of Educational Research*. 40 : 2.
- Tucker, C. Allen. (1975). Evaluating Beginning Textbooks. *Arts of TESOL. Part 2 Selected Articles from the English Forum*. 13 (3&4) : 365-371.
- Ullmann, Stephen. (1977). *Semantics : An Introduction to the Science of Meaning*. Oxford : Basil Blackwell.
- Van Ek, J A. (1975). *Systems Development in Adult Language Learning*. Utrecht : Council for Cultural Co-operation of the Council Europe.
- Wesche, M. and Paribakht, T.S. *Assessing Vocabulary Knowledge : Depth Versus Breadth*. Draft Manuscript.
- West, Michael. (1969). *A General Service List of English Words*. London : Longman.
- Wilkins, D. (1972). *Linguistics in Language Teaching*. London : Arnold.